

Mindent helyesen cselekedett...

Köszöntés: „Az én Uram, az Úr megtanított engem mint tanítványát beszélni, hogy tudjam szólni igéjét az elfáradtaknak. Minden reggel fölébreszt engem, hogy hallgassam tanítványként. Az én Uram, az Úr megnyitotta fületem. Én pedig nem voltam engedetlen, nem hátráltam meg (Ézs 50,4-5).” Ámen.

Gyülekező ének: 166. dicséret: „Urunk Jézus fordulj hozzánk...”

Fennálló ének: 512. dicséret 1. verse: „Szólsz hozzám Istenem...”

Fő ének: 512. dicséret 2-6. versei: „Adj lelkedből erőt...”

Előfohász: „Erősödjetek meg minden erővel az ő dicsőségének nagysága szerint a teljes állhatatosságra és az örömmel viselt hosszútúrésre. Adjatok hálát az Atyának, aki alkalmassá tett titeket arra, hogy a szentek örökségében, a világosságban részesüljete. [...] Ő a feje a testnek, az egyháznak; ő a kezdet, az elsőszület a halottak közül, hogy minden tekintetben ő legyen az első. Mert tetszett az egész Teljességnek, hogy benne lakjék, és hogy általa békéltessen meg önmagával mindent a földön és a mennyben úgy, hogy békességet szerzett a keresztfán kiontott vére által (Kol 1,11-12.18-20).” Ámen.

Lekció: Márk evangéliuma 7. rész 31-37. versei: *„Jézus ismét elhagyta Tírusz határát, és Szidónon át a Galileai-tengerhez ment a Tízváros vidékén keresztül. Ekkor egy süketnémát vittek hozzá, és kérték, hogy tegye rá a kezét. Jézus félrevonta őt a sokaságtól, ujját a süket fülébe dugta, majd ujjára köpve megérintette a nyelvét; azután az égre tekintve fohászkodott, és így szólt hozzá: Effata, azaz: Nyíl meg! És megnyílt a füle, nyelvének bilincse is azonnal megoldódott, úgyhogy rendesen tudott beszélni. Jézus megparancsolta nekik, hogy ezt senkinek se mondják el; de minél inkább tiltotta, annál inkább híresztelték, és szerfölött álmélkodtak, és ezt mondták: Milyen jó mindaz, amit tesz! Képes azt is megtenni, hogy a süketek halljanak, és a némák beszéljenek!”*

Előima: Olyan sok helyzetben, Atyánk a Jézus Krisztusban némaságra vagyunk ítélve. Nehéz megszólalni és megszólaltatni másokat, amikor az evangéliumról van szó. Köszönjük Urunk, hogy Te belekiáltasz ebbe a világba, hogy nyelvünk, szívünk és szánk dicséretedre és hálaadásodra megnyíljon. Olyan sok minden van mögöttünk egyedüli érintésed Átal. Olyan sok mindent hátra hagytunk, mert Te értelmes szavaddal, rátermedt és karakán kiállásoddal ránk parancsoltál. Egybefogtad a gyógyultokat Krisztusban és egyházat fundáltál. Bocsásd meg, hogy mindig Te vagy az első, Aki kezdeményezel. Te hajolsz le hozzánk, Te ápolod beteg testünk és lelkünk egészét. Te gyógyítasz, ha fáj. Légy ma is

kiegyensúlyozott terapeutánk, Aki megmozgatsz és speciális mozdulataid által ránevelsz arra, hogy Benned van az élet és annak teljessége. Ma a megújulásért, a gyógyulásért, a teljes felépülésért esedezünk, azért, hogy beszédünket, minden érzékszervünket vonj hatalmad alá, keríts be, hogy a Veled való közösségben meglássuk, Te nem csak egy szegmensét az életüknek teszed egésszé, hanem azért jöttél, hogy életünk legyen és bővölködjünk. (ld. Jn 10, 10) Krisztusunk, egy Közbenjárónk, Ki a láthatatlan Isten képe (ld. Kol 1,15) vagy, újíts meg Igéd és Szentlelked által, hogy Neked szolgáljunk. Könyörülj rajtunk. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 377. dicséret 1. verse: „Szentlélek, végy körül...”

Textus: Márk evangéliuma 7. rész 34. verse: *„azután az égre tekintve fohászkodott, és így szólt hozzá: Effata, azaz: Nyílj meg!”*

Ünneplő Keresztyén Gyülekezet, drága testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!
Jézus továbbmegy. A pogány asszonnyal való találkozás után is tovább halad és arra tanítja a keresztyéneket, amit nem szabad soha elfeledniük, hogy nincs tisztátalan föld és Izráelen kívül is van élet és vannak életek, amelyek várják Krisztust. Jézus egy olyan embernek segít mai szakaszunkban, amelyben meglátjuk, hogy milyen módon állít helyre egy megromlott életet. Amikor Márk ezt a történetet leírja, akkor a pogányok közötti misszió természetes volt. Senki nem ütközött meg rajta, hogy Jézus merre jár és hová megy. Jézus nincs körül határolva. Jézus nem egy népcsoporthoz, egy lélektípushoz jön. Nemcsak a melankolikusok vagy a szentimentalisták Ura. Jézus a föld és az ég Ura. A galileai tenger keleti partjánál van Jézus, a Tízváros közelében. Mintha Jézus kikerülné a zsidó területeket. Mintha Jézus nem akarna visszatérni oda, ahol meg fog halni. Itt cselekedte Krisztus azt a mélyreható gyógyítást, amit csak Márk evangélista vet olyan aprólékosan papírra. Érdekes minden mozzanata. Figyelemfelkeltő és megdöbbenítő, hogy Jézus mennyire tud bánni a beteg emberrel. Egy süketnémát visznek elé, hogy érintse meg Őt. Nem tudjuk meg, hogy ez a beteg pogány vagy zsidó. Itt sok zsidó ember is élt, de Jézus hathatós erejéről már bizonyára tudtak és hallottak, hiszen azért viszik elé, hogy gyógyítsa meg. Jézus a süketnémát kivonja a figyelem bűvköréből. Jézus ezt a speciális beteget magához vonza. Nem

a tömegben gyógyít, hanem félre vonul vele. Nem a tömegben indítja el a folyamatot, hanem magához vonza. Egyedül Jézussal, egyedül az Ő közelségében gyógyul az élet. Jézusnak szüksége van erre az intimitásra. Speciális igényű beteg speciális bánásmódot igényel. Olyan nehezen vesszük figyelembe mások igényeit. A beszélgetésnek már nincs intimitása. Az érintésnek már nincs intimitása. A hozzáértő segítő félre vonja a társat, a gyermeket, a bajbajutottat, a nélkülözőt és megkérdezi, hogy miben segíthet. Jézustól olyan jó ezt is tanulni. Kizárni minden olyan elemet, ami zavar, ami megfélemez, ami leköti a figyelmet, csak arra az egyre összpontosítani. Milyen nehéz is ezt kivitelezni világunkban. Nemhiába volt az első egyházban is a négy szemközti találkozásnak és beszélgetésnek olyan nagy értéke. Leülni és zárt ajtók mögött megtárgyalni. Helyet foglalni és úgy beszélni a másikkal, hogy közben nem nyomogatom a telefonom, nem intézek el még két másik dolgot on-line, hanem ráfigyelek, vele foglalkozom, hozzá beszélek, neki szentelem az időm, testestől-lelekestől ott vagyok, nem máshol jár az eszem, nem kétlépéssel előtte járok, hanem vele vagyok, aki beteg, akinek rám van szüksége. A segítő kezébe adják át a beteget azok, akiknek az kérése, hogy érintse meg. Jézus pedig nem mindennapi érintésben részesíti a beteget. A beteg testrészeket erős kézzel fogja meg. Ami addig zárt volt, ami addig néma, arra parancsol rá. Ő ezzel a tetteivel jól szemlélteti azt, hogy az ember hogyan ismeri meg a világot. Az érzékszerveinket úgy gyógyítja Jézus, hogy megérinti. Ez nem simogatás. Ez nem kézrátétel csupán, hanem ez erőteljes érintés. Jézus jól tudja, hogy hogyan kell a testet gyógyítani. Érzékszervi gyógyulásaink. Érzékszervi bajaink. Hányszor mondjuk egymásnak: „Süket vagy?” Hányszor figyelmeztetjük a kisebbeket: „Nem hallottad, megnémultál?” Jézus nem szóval, hanem érintéssel érzékelteti, hogy jelen van és tudatja a beteggel, amikor nyelvén még nincs a szó, hogy mi az Ő igazi kérése. Nem szimbolikusok ezek az érintések, hanem célzottak, hogy lássa a beteg, hogy Jézus tisztában van a diagnózissal. Jézus minden diagnózissal tisztában van. Mozdulatain keresztül Jézus bebizonyítja a félrevont betegnek,

hogy Ő mindent tud róla. Nincs szó, nincs kép, nincs hang, és ez a beteg Jézus által tudja, hogy mi történik. A beteg Jézus erőteljes mozdulatait figyelve, egyedül csak Őt követve látja, hogy vele törődnek. Az első pillanattól kezdve megérezte, hogy Vele van foglalkozva. Nekünk ez olyan természetes, de aki nem hall, aki nem beszél, akinek van életében valamilyen szervi betegsége, annak nem. Jézus látni és láttatni akarja, hogy akivel foglalkozik, abban milyen lélek lakik. A bizalmat akarja felkelteni Jézus. A reményt akarja sugározni Krisztus. A gyógyulást akarja közvetíteni az áldott orvos. Ezután jön a megértés további fázisa, ami kulcsfontosságú és életre szóló szabály minden keresztyénnek, mégpedig a gyógyulást felülről kell elkérni. Nélküle semmit sem cselekedhetünk. Nélküle minden csak hókuszpókusz. Nélküle minden csak szemfényvesztés. Felülről való minden jó adomány és tökéletes ajándék. (ld. Jk 1,17) Jézus az égre tekintve fohászkodik. Krisztus közbenjár. Krisztus úgy gyógyít, hogy mindenkit az Atyához visz. Krisztus úgy táplál, hogy mielőtt szaporít kenyeret, életet, előtte az égre tekint. Kitekintése az Atya fürkészése. Nem a betegre néz, hanem a tökéletes Atyára, Aki mindenki gondviselője, és Akinek mindenkire gondja van. Godviselő jó Atyám vagy... (277. dicséret 1. verse) Hány beteg testvér közkedvelt éneke ma is ez. Hány beteg lélek harsogó imádsága ma is ez. Hány lelki testvér testi gyötrelmeiben csak erre tud fókuszálni, mert menedéke Isten. Ezután jön a csoda. Az imádság után nyílik meg minden. Az imádságra nyílik meg az ég és majd megnyílnak a hallójáratok és beszélőjáratok a süketnéma életében. Nyílj meg! Jézus csak a bensőséges imádság után kiállt rá a testi szervekre, fülre és szájra, amiket erőteljesen megragadott. Nyílj meg! Jézus kegyelemre hívó szava életerős. Jézus két szóval helyreteszi nemcsak a száját és a nyelvet, hanem a szívet is. Nyílj meg, vagyis támadj életre. Légy holtból élő! Légy az evangélium és légy az örömhír hírvivője! Nyílj meg! Hány élet ma is bezárkózva suttogja az örömet. Hány élet ma is zárt ajtó mögött várja a gyógyulást. Hány élet ma is ott sorvad el az idősek otthonában. Hány élet ma is ott lankad az intézetek mélyén, mert nincs

Jézusa, nincs Megváltója, nincs embere, aki azt mondja: „Nyílj meg!” Megnyílni Jézus előtt és azonnal helyesen beszélni. Megnyílni Krisztus előtt és azonnal helyesen artikulálni. Szóra bírni ma is csak Jézus tud. Ajkadat édes lépes mézzel, helyén mondott szóval csak Jézus tudja megnyitni. Senki más. Emberedre találtál, Istenedre találtál Őbenne? Van ember, van Isten, Aki téged az evangélium üzenetével megbízott? Jeremiás azt mondja: *„Rászedtél, Uram, és én hagytam, hogy rászedj. Erősebb voltál nálam, és legyőztél (Jer 20,7)!”* Pál apostol így határozta meg küldetését: *„Nekem, minden szent között a legkisebbnek adatott az a kegyelem, hogy a pogányoknak hirdessem Krisztus mérhetetlen gazdagságát, és hogy feltárjam mindenki előtt, mi ama titok megvalósulásának a rendje, amely el volt rejtve öröktől fogva Istenben, mindenek teremtetőjében; ...” (Ef 3,8-9)* A próféták és az apostolok mind megnyíltak Isten hatalmas keze alatt és azzal szolgáltak az Úrnak, amivel kellett. Kettős gyógyításban részesült ez az ember, úgy mint Saulból lett Pál és mint mi is: Helyesen beszélt. Megváltozott a beszéde. Az érthetlensége érthetővé lett. Isten mindenkit érthetővé, kommunikatívva akar tenni és aki szeretettel kommunikál, azt érti a világ. Jézus kijelenti hatalmát, ráparancsol a beteg szervekre, és ennek a szónak, a kegyelem és irgalom szavának azonnali hatása van az életre. Érthetően beszél. Nem dadog. Nem nehézbeszédű mint Mózes, akinek megvolt Isten által az Áronja. Nem félrebeszél, nem mellé beszél, hanem olyan az Ő beszéde, mint az aranyalma az ezüst tányéron. Helyénvaló. Jézus minden tanítványának meg kell értenie, hogy az evangélium elfogadása nehéz szülés. A misszió, a pogány területen való élet és életközösség nem könnyű feladat. A látszólag zárkózott embereket, nem beszélőket, süketnémákat nem lehet kivonni az evangélium hirdetése alól. Mindenkihez meg kell találni az utat. Mindenkinek meg kell ismerni az Urat, Akinek van hatalma megnyitni szíveket, elméket, ajkakat és füleket. Mindenkivel szót kell érteni Jézus szava által. Nem más az alap csak Krisztus. Nem a saját beszédem és fecsegésem. Nem a saját erőm, hanem Neki kell belekiáltania

mindenki életébe rajtam keresztül: „NYÍLJ MEG!” Mennyire cselekszem? Töredelmesen valld meg testvérem! Lépcsőházad, szomszédod, a melletted élő társad, tudja, hogy hol van az a templom, ahol Te egyháztag vagy? Látszik rajtad, hogy Krisztus gyermeke vagy. Hallatszík a dicséreted ajkadról? Áthallatszík a zárt ajtókon is, hogy Istent magasztaló zsoltárt énekelsz? Beszélsz Krisztusról? Nyílj meg magad is mások előtt Krisztus által, és hirdesd Ő elközelgetett! Ámen.

Utóíma: „Mielőtt nyomorúság ért, tévelyegtem, de most megtartom beszédedet. Jó vagy te, és jót teszel, taníts engem rendelkezéseidre (Zsolt 119,67-68)!”

„Mert lesz idő, amikor az egészséges tanítást nem viselik el, hanem saját kívánságaik szerint gyűjtenek maguknak tanítókat, mert viszket a fülük. Az igazságtól elfordítják a fülüket, de a mondákhoz odafordulnak. Te azonban légy józan mindenben, a bajokat szenvedd el, végezd az evangélista munkáját, töltsd be szolgálatodat (II Tim 4,3-5).”

„Isten, saját fülünkkel hallottuk, elbeszélték nekünk apáink, mit vittél véghez napjaikban, a régi időkben (Zsolt 44,2)!”

„Az ifjú erre ezt mondta: Ezt mind megtartottam, mi fogatkozás van még bennem? Jézus így válaszolt neki: Ha tökéletes akarsz lenni, menj el, add el vagyodat, oszd szét a szegényeknek, és kincsed lesz a mennyben; azután jöjj, és kövess engem! Amikor hallotta az ifjú ezt a beszédet, szomorúan távozott, mert nagy vagyona volt (Mt 19, 20-22).”

„Amikor Jézus ezt meghallotta, így szólt hozzájuk: Nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek; nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam, hanem a bűnösöket (Mk 2,17).”

Jézus mondja: Ti azért így imádkozzatok...

Adakozás: „Ingyen kaptátok, ingyen adjátok (Mt 10,8c)!”

Áldás: „Mondjátok a remegő szívűeknek: Legyetek erősek, ne féljete! Íme, jön Istenetek, és bosszút áll, jön Isten, és megfizet, megszabadít benneteket! Akkor majd kinyílnak a vakok szemei, és megnyílnak a süketek fülei. Akkor majd úgy szökell a sánta, mint a szarvas, és ujjong majd a néma nyelve. Mert víz fakad a pusztában, és a kietlen tájon patakok (Ézs 35,4-6).” Ámen.

Záró ének: 371: 1-7: „Jézus Krisztus, egy Mesterünk, ...”